

██████████ zł, za ██████████ – ██████████ zł, za ██████████ zł, tj. w łącznej kwocie ██████████ zł, popełniając tym samym przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 w związku z art. 6 § 2 ustawy z dnia 10.09.1999 r. Kodeks karny skarbowy, którego sprawcą została uznana prawomocnym wyrokiem Sądu ██████████ dnia ██████████ r. wydanym w sprawie sygn. akt ██████████ którym udzielono jej ponadto zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności i wymierzono karę grzywny w wysokości ██████████ zł oraz zasądzone od niej na rzecz ██████████ kwotę ██████████ zł tytułem zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania, czym dopuściła się naruszenia etycznego obowiązku dbania o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym, to jest o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

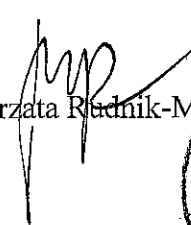
o r z e k a:

- 1) uznać Obwinioną radcę prawnego ██████████ za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie, tj. czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

i wymierza za ten czyn karę pieniężną w wysokości ██████████ zł (słownie: ██████████ ██████████).

- 2) kosztami postępowania w kwocie ██████████ zł (słownie: ██████████) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Sąd obciąża radcę prawnego ██████████

Izabela Piśkor

Małgorzata Radnik-Mijał

Ewa Niciejewska

Sygn. akt: [REDACTED]

UZASADNIENIE

Obwiniona radca prawny [REDACTED] stanęła przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych pod zarzutem popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] r., w [REDACTED] prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą [REDACTED] i będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, uchylała się od opodatkowania podatkiem od towarów i usług przez to, że nie składała [REDACTED] w ustawowym terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7, za okres od [REDACTED] r. do [REDACTED] r., wbrew obowiązкови wynikającemu z przepisu art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług i naraziła podatek na uszczuplenie za ten okres w kwotach: za [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, za [REDACTED] r. – [REDACTED] zł, tj. w łącznej kwocie [REDACTED] zł, popełniając tym samym przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 w związku z art. 6 § 2 ustawy z dnia 10.09.1999 r. Kodeks karny skarbowy, którego sprawcą została uznana prawomocnym wyrokiem Sądu [REDACTED] r. wydanym w sprawie sygn. akt [REDACTED] którym udzielono jej ponadto zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności i wymierzono karę grzywny w wysokości [REDACTED] zł oraz zasądzono od niej na rzecz Skarbu Państwa kwotę [REDACTED] zł tytułem zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania, czym dopuściła się naruszenia etycznego obowiązku dbania o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym, to jest dopuściła się czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia [REDACTED] r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wpłynęło pismo Naczelnika [REDACTED] informujące, że przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] prowadzone jest postępowanie przygotowawcze o czyn z art. 54 § 2 i inne ustawy z dnia 10.09.1999 r. Kodeks karny skarbowy, w związku z uchylaniem się przez nią, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, od opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego Naczelnik [REDACTED] nadesłał w dniu [REDACTED] r. postanowienie z dnia [REDACTED] r. o przedstawienie [REDACTED] zarzutu w sprawie sygn. akt [REDACTED]

Postanowieniem z dnia [REDACTED] r. wszczęte zostało dochodzenie dyscyplinarne w sprawie mającego miejsce w okresie od dnia [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] r., w [REDACTED] uchylania się przez radcę prawnego prowadzącego działalność gospodarczą, od opodatkowania podatkiem od towarów i usług, przez nieskładanie Naczelnikowi [REDACTED] deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za okres od [REDACTED] r. do [REDACTED] r. i narażenie podatku na uszczuplenie za ten okres w łącznej kwocie [REDACTED] zł, to jest o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W toku dochodzenia dyscyplinarnego ustalono, że po przedstawieniu [REDACTED] zarzutu, Naczelnik [REDACTED] złożył do Sądu [REDACTED] wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności w sprawie [REDACTED] podejrzanej o to, że prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą [REDACTED] i będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, w okresie od [REDACTED] r. do [REDACTED] r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, uchylała się od opodatkowania podatkiem od towarów i usług przez to, że nie składała Naczelnikowi [REDACTED] w ustawowym terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7, za okres od [REDACTED] r. do [REDACTED] r., wbrew obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług i narażała podatek na uszczuplenie za ten okres w kwocie łącznej [REDACTED] zł, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 w zw. z art. 6 § 2 w zb. z art. 60 § 1 w zw. z art. 6 § 2 w zw. z art. 7 § 1 ustawy z dnia 10.09.1999 r. Kodeks karny skarbowy. W uzasadnieniu

wniosku wskazano, że przesłuchana w charakterze podejrzanej na okoliczność zarzutów [REDAKTOWANO] przyznała się do ich popełnienia.

Wyrokiem [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] została uznana sprawcą ww. przestępstwa skarbowego, a sąd udzielił jej zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za ten czyn i wymierzył karę grzywny w wysokości [REDAKTOWANO] zł oraz zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa kwotę [REDAKTOWANO] - zł tytułem zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania. Wyrok powyższy stał się prawomocny z dniem [REDAKTOWANO]

Rzecznik Dyscyplinarny uznał, że zgromadzony w toku dochodzenia materiał dowodowy pozwala na przedstawienie radcy prawnemu zarzutu, a następnie sformułowanie wniosku o ukaranie i skierowanie go do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, jednak tylko w zakresie dotyczącym zachowania radcy prawnego obejmującego okres od dnia [REDAKTOWANO] do dnia [REDAKTOWANO] r. Odnośnie zaś do okresu wcześniejszego, postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r. wyłączono ze sprawy [REDAKTOWANO] do odrębnego postępowania, materiały dotyczące uchylania się przez radcę prawnego od opodatkowania podatkiem od towarów i usług, przez nieskładanie Naczelnikowi [REDAKTOWANO] deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 i narażenie podatku na uszczuplenie, w zakresie dotyczącym zachowania radcy prawnego w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r. Wyłączone materiały zarejestrowano pod nową sygn. akt [REDAKTOWANO] a postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r. umorzono dochodzenie w ww. zakresie z powodu przedawnienia karalności.

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinarny przedstawił [REDAKTOWANO] zarzut opisany w petitum wniosku o ukaranie, a pismem z tej samej daty, doręczonym dnia [REDAKTOWANO] r., wezwał ją do osobistego stawiennictwa w siedzibie OIRP w dniu [REDAKTOWANO] r. w celu ogłoszenia zarzutu oraz przesłuchania w charakterze obwinionej.

[REDAKTOWANO] nie stawiła się na przesłuchanie, przesyłając pismo datowane na dzień [REDAKTOWANO] r., w którym oświadczyła, że nie może stawić się na przesłuchanie z uwagi na zły stan zdrowia, jak również nie jest w stanie określić innego terminu umożliwiającego jej przesłuchanie. Obwiniona opisała przebyte i zdiagnozowane u niej choroby oraz przedłożyła dokumentację lekarską, wśród której brak było zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na przesłuchanie wystawionego nie tylko przez lekarza sądowego, ale przez jakiegokolwiek lekarza. Załączone do pisma dokumenty pochodzą z okresu od dnia [REDAKTOWANO] r. do [REDAKTOWANO] r., przy czym wynika z nich, że ostatni zabieg operacyjny [REDAKTOWANO] przeszła w dniach [REDAKTOWANO] r. Wskazać przy tym należy, że już

w [REDAKTOR] r. [REDAKTOR] brała czynny udział w postępowaniu karnym-skarbowym, w tym stawiając się w dniu [REDAKTOR] r. na ogłoszenie zarzutu i uczestnicząc w przesłuchaniu w charakterze osoby podejrzanej oraz składając wniosek o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, a następnie spełniając jego warunki.

Pismem z dnia [REDAKTOR] r., Rzecznik Dyscyplinarny poinformował [REDAKTOR] [REDAKTOR] że stosownie do art. 68³ ust. 5 ustawy o radcach prawnych należyte usprawiedliwienie niestawiennictwa obwinionego na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego wymaga – w przypadku choroby – przedstawienia zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie. Natomiast w myśl art. 117 § 2a kpk, znajdującego zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym na mocy art. art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie, wystawionego przez lekarza sądowego. Do nadesłanego pisma nie załączono zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niemożność stawienia się na przesłuchanie wystawionego przez lekarza sądowego, wobec czego nieobecność na przesłuchaniu uznana została za nieusprawiedliwioną. Jednocześnie, na podstawie art. 68³ ust. 3 ustawy o radcach prawnych, Rzecznik Dyscyplinarny przy ww. piśmie przekazał obwinionej odpis postanowienia z dnia [REDAKTOR] r. o przedstawieniu zarzutu i pouczenie o jej prawach i obowiązkach w postępowaniu dyscyplinarnym. Pismo to zostało doręczone obwinionej w dniu [REDAKTOR]. Po otrzymaniu postanowienia o przedstawienia zarzutu [REDAKTOR] nie podjęła żadnej próby kontaktu z Rzecznikiem Dyscyplinarnym.

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zgodnie z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. W myśl art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego.

Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, iż ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika bezspornie, że obwiniona popełniła przestępstwo skarbowe, do którego popełnienia przyznała się i którego sprawcą została uznana na mocy

prawomocnego wyroku sądu. Popełnienie przestępstwa skarbowego, polegającego na uchylaniu się od uiszczania podatku od towarów i usług oraz narażeniu tym samym podatku na uszczuplenie, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej związanej z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, uchybia godności zawodu radcy prawnego, albowiem dyskredytuje go w opinii publicznej i podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego, będącego zawodem zaufania publicznego.

W konsekwencji Rzecznik Dyscyplinarny uznał, że obwiniona postępowaniem swoim wypełniła znamiona przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, polegającego na dokonaniu czynu sprzecznego z prawem, zasadami etyki zawodowej i godnością zawodu, poprzez naruszenie wyrażonego w art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego obowiązku dbania o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

Z prowadzonych przez OIRP akt osobowych obwinionej wynika, że była ona dotychczas karana za przewinienie dyscyplinarne:

- 1/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [REDACTED] [REDACTED] z dnia [REDACTED] r.; orzeczenie to jest prawomocne,
- 2/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [REDACTED] [REDACTED] z dnia [REDACTED] r.; orzeczenie to jest prawomocne,
- 3/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [REDACTED] [REDACTED] z dnia [REDACTED] r.; orzeczenie to jest prawomocne,
- 4/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [REDACTED] [REDACTED] z dnia [REDACTED] r.; orzeczenie to nie jest prawomocne,
- 5/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [REDACTED] [REDACTED] z dnia [REDACTED] r.; orzeczenie to nie jest prawomocne.

Na rozprawę wyznaczoną na dzień [REDACTED] r. obwiniona [REDACTED] nie stawiła się, przesyłając drogą mailową tego dnia niespełna dwie godziny przed wyznaczonym terminem rozprawy, usprawiedliwienie. Obwiniona prosząc o usprawiedliwienie nieobecności powołała się na swój stan zdrowia uniemożliwiający jej stawiennictwo. Do wiadomości mailowej załączyła dowód nadania pisma, które miało zawierać dalsze wnioski dowodowe w sprawie.

Mając na uwadze treść art. 68³ ust. 5 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym „*naleyte usprawiedliwienie niestawiennictwa obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie (...) wymaga wskazania i uprawdopodobnienia wyjątkowych przyczyn, zaś w przypadku*

choroby – przedstawienia zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie”, a także treść art. 117 § 2a kpk, znajdującego zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym na mocy art. art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie, wystawionego przez lekarza sądowego. Do nadesłanego pisma nie załączono zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niemożność stawienia się na przesłuchanie wystawionego przez lekarza sądowego, wobec czego nieobecność na przesłuchaniu uznana została za nieusprawiedliwioną. A zatem z uwagi na brak prawidłowego usprawiedliwienia nieobecności obwinionej, Sąd Dyscyplinarny w dniu [REDAKTOWANE] r. przeprowadził rozprawę. Sąd uznał, iż obwiniona prawidłowo wezwana nie stawiła się na rozprawę i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności.

Sąd zważył, co następuje.

Zawód radcy prawnego jest wolnym zawodem. Od wykonujących go osób wymaga się przede wszystkim profesjonalizmu, ale także nieskazitelnego charakteru i kierowania się zasadami etyki. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych w dniu 22.11.2014 r. podjął uchwałę nr 2/2014 w sprawie ogłoszenia jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W jego Preambule czytamy, iż istnienie zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego oraz ukształtowane w toku jego wykonywania ideały i obowiązki etyczne są jedną z gwarancji realizowania zawartej w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasady poszanowania prawa.

Dokonując oceny zachowania obwinionej w kontekście przedstawionych jej zarzutów, należy mieć na uwadze, że norma art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych nakazuje radcy prawnemu wykonywanie zawodu z należyłą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, natomiast art. 64 ust. 1 tej ustawy, za przewinienia dyscyplinarne uznaje zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, jak również czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego.

Podkreślić należy, że podstawą ustaleń faktycznych w sprawie stanowią wszystkie dowody zgromadzone w sprawie, w szczególności zaś naturalnie te, które mają określone istotne znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia, przy czym dowody te winny być postrzegane i oceniane w ich całości i we wzajemnym względem siebie powiązaniu. Znajdujący się w aktach sprawy wyrok Sądu [REDAKTOWANE]

[REDAKTURA] r., sygn. akt [REDAKTURA] na mocy którego [REDAKTURA] została uznana sprawcą zarzucanego jej przestępstwa skarbowego, a także okoliczność, iż w trakcie tego postępowania obwiniona przyznała się do popełnienia tego przestępstwa, wprost wskazują, iż sprawstwo obwinionej w zakresie przypisanego jej w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym czynu, jest oczywiste.

Zgodzić należy się z oceną Rzecznika, że popełnienie przestępstwa skarbowego, polegającego na uchylaniu się od uiszczania podatku od towarów i usług oraz narażeniu tym samym podatku na uszczuplenie, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej związanej z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, uchyla godności zawodu radcy prawnego, albowiem dyskredytuje go w opinii publicznej i podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego, będącego zawodem zaufania publicznego.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż obwiniona jest winna popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego Sąd wymierzył karę na podstawie art. 65 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. Orzekając o rodzaju i wysokości Sąd miał na względzie ciężar gatunkowy przewinienia dyscyplinarnego popełnionego przez obwinioną, a także wziął pod uwagę fakt, że postępowanie obwinionej w sposób oczywisty sprzeniewierza się ślubowaniu radcowskiemu narusza etykę zawodową radcy prawnego.

Należy wziąć pod uwagę, iż od obwinionej jako radcy prawnego, wymaga się większej rzetelności finansowej jako podatnika aniżeli od innych obywateli, również obowiązanych regulować zobowiązania podatkowe. Obwiniona bowiem ma większą wiedzę i świadomość prawną w tym zakresie, zna normy prawne obowiązujące w zakresie prawa podatkowego, a co za tym idzie powinna dawać przykład w zakresie prawidłowego regulowania zobowiązań podatkowych. Tymczasem obwiniona sama nie regulowała tych zobowiązań, co w świetle obowiązujących norm prawnych jest naganne i podlega określonym sankcjom prawnym.

Wobec powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, wymierzył karę, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 w zw. z pkt 2 ba ustawy o radcach prawnych, tj. karę pieniężną. Jednocześnie Sąd uwzględniając zarówno charakter i szkodliwość popełnionego przewinienia uznał, że odpowiednią jest kara w wysokości [REDAKTURA] złoty) mieszcząca się w

zakreślonych w art. 65 ust 2ba granicach, tj. od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 9 września 2016 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2017 r. (Dz. U. poz. 1456) minimalne wynagrodzenie za pracę od 1 stycznia 2017 roku wynosiło [REDACTED] zł.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kierował się ustawową zasadą, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany, a ich wysokość określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Radców Prawnych, mając na względzie przeciętne koszty postępowania (art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych). Zgodnie z § 1 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego określa się w formie opłaty wynoszącej od 500,00 zł do 3.000,00 zł - w postępowaniu przed okręgowym sądem dyscyplinarnym lub Wyższym Sądem Dyscyplinarnym I instancji. Kwota kosztów postępowania, którą obciążono obwinioną mieści się w wysokości opłaty wskazanej uchwałą Krajowej Rady Radców Prawnych. Ustalając wysokość tej opłaty Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę czasochłonność czynności procesowych, stopień zawiłości sprawy, jak również wydatki w związku z tym postępowaniem

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w orzeczeniu.

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie, w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Do odwołania należy dołączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

